

## ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Ο Σεργκέϊ Αϊζενστάϊν (1898-1948) ήταν εβραϊκής καταγωγής ομοφυλόφιλος και επαναστάτης. Εγκατέλειψε τις σπουδές πολιτικού μηχανικού και κατατάχθηκε εθελοντής στον κόκκινο στρατό.

- Είναι ο δημιουργός που επινόησε το "μοντάζ – ατραξιόν", την προσπάθεια για εφαρμογή της διαλεκτικής στο χώρο του κινηματογράφου. Μια βασική αρχή της διαλεκτικής είναι ότι "το σύνολο είναι μεγαλύτερο από το άθροισμα των επιμέρους τμημάτων". Έτσι, ο Αϊζενστάϊν, συνδέοντας διαφορετικά, φαινομενικά άσχετα μεταξύ τους πλάνα, κατάφερνε να παράγει ένα αποτέλεσμα που ξεπερνούσε κατά πολύ τη δύναμη του κάθε πλάνου ξεχωριστά.

- Η ανάπτυξη των τεχνικών του μοντάζ δεν υπήρξε απλώς μια θεωρητική σύλληψη: Υπαγορεύτηκε από τις συγκεκριμένες συνθήκες που επικρατούσαν στην μετεπαναστατική Ρωσία. Η έλλειψη ή η καταστροφή του μεγαλύτερου μέρους του παλαιότερου κινηματογραφικού υλικού, οδήγησε στην ανάγκη δημιουργικής εκμετάλλευσης του εναπομείναντος υλικού μέσω της δημιουργικής χρήσης του μοντάζ.

- Η πρώτη του ταινία ήταν η ΑΠΕΡΓΙΑ (1924). Πρόκειται για την ιστορία μιας απεργίας που καταπνίγηκε ανελέητα από την εργοδοσία. Στην ταινία, το άτομο – πρωταγωνιστής έχει αντικατασταθεί από ανθρώπινους τύπους: Τα αφεντικά απεικονίζονται σαν καρικατούρες ενώ οι χαφιέδες έχουν παρατσούκλια όπως η Μαϊμού, η Αλεπού ή το Μπουλντόγκ.

- Η σημαντικότερη καινοτομία υπήρξε η μεταφορική χρήση του μοντάζ: Η σεκάνς της σφαγής των απεργών, που έχει γυριστεί χρησιμοποιώντας γενικά πλάνα, στη συνέχεια έχει μονταριστεί με κοντινά πλάνα από ένα σφαγείο. Ο λεμονοστίφτης χρησιμοποιείται για να απεικονίσει το στρίμωγμα και το πνίξιμο της απεργίας. Ήταν η πρώτη φορά στην ιστορία του κινηματογράφου που το μοντάζ έπαυε να χρησιμοποιείται απλώς για τη συγκόλληση των επιμέρους πλάνων αλλά ανυψωνόταν σε αυτόνομο εκφραστικό μέσο.

- Η επόμενη ταινία του ήταν το "ΘΩΡΗΚΤΟ ΠΟΤΕΜΚΙΝ" (1925).

Πρόκειται για την εξιστόρηση της ανταρσίας των ναυτών του θωρηκτού στο λιμάνι της Οδησού, όταν οι ναύτες αρνήθηκαν να φάνε το σάπιο κρέας του συσσιτίου. Οι πρωταίτιοι της ανταρσίας καταδικάζονται σε τουφεκισμό, αλλά η ανταρσία απλώνεται στην πόλη όπου οι εργάτες κατεβαίνουν στο λιμάνι για να εμψυχώσουν τους ναύτες. Η αστυνομία επιτίθεται πυροβολώντας και σκοτώνοντας, ωστόσο οι ναύτες των υπόλοιπων τσαρικών πλοίων αρνούνται να χτυπήσουν τ' αδέρφια τους.

- Πέρα απ' το επαναστατικό της περιεχόμενο, η ταινία εξακολουθεί και σήμερα να διατηρεί τη δύναμη της εξαιτίας των μορφικών της αρετών. Πρόκειται για την πιο σημαντική ταινία του Αϊζενστάϊν όπου συμπυκνώνει και αναπτύσσει τις θεωρητικές του αντιλήψεις για το μοντάζ και την έλλειψη μεμονωμένων ηρώων. Από τις κλασικές πλέον σκηνές της ταινίας ξεχωρίζουν:

- Τα τρία πλάνα ενός πέτρινου λιονταριού που μοιάζει να σηκώνεται και να βρυχάται.

- Η ομίχλη που πέφτει σαν πέπλο πάνω στους εργάτες που θρηνούν το νεκρό τους ηγέτη και συμβολίζει την αβεβαιότητα των παραμονών της επανάστασης.

- Και βέβαια η σκηνή της σφαγής στα σκαλοπάτια της Οδησού, με την αριστοτεχνική χορογραφία της αντίθετης κίνησης στρατιωτών – λαού.

Η ταινία, θεωρούμενη μία απ' τις δέκα καλύτερες στην ιστορία του κινηματογράφου, αποτελεί το κινηματογραφικό ισοδύναμο μιας Γκουέρνικα.

- Η τρίτη του ταινία ήταν ο "ΟΚΤΩΒΡΗΣ" (1927).

Η ταινία γυρίστηκε για τον εορτασμό της επετείου των 10 χρόνων της επανάστασης.

Αναφέρεται στην περίοδο της πτώσης του Τσάρου μέχρι και το τέλος του Εμφυλίου.

- Η ταινία ξεκινάει με το γκρέμισμα του αγάλματος του Τσάρου. Αργότερα η ίδια σκηνή προβάλλεται σε αντίστροφη κίνηση, σχόλιο για την ατολμία της κυβέρνησης Κερένσκι. Ο ίδιος ο Κερένσκι γελοιοποιείται από τον Αϊζενστάϊν παρουσιάζοντάς τον σαν ένα παγώνι.

- Τα γυρίσματα της ταινίας ήταν επεισοδιακά, αφού για την αναπαράσταση της κατάληψης των χειμερινών ανακτόρων χρησιμοποιήθηκαν σαν κομπάρσοι ουσιαστικά οι ίδιοι οι πρωταγωνιστές των ιστορικών γεγονότων. Λέγεται ότι περισσότερες καταστροφές στα Χειμερινά Ανάκτορα σημειώθηκαν κατά το γύρισμα της ταινίας από τους ένθερμους κομπάρσους, παρά στα ίδια τα γεγονότα της πραγματικής εφόδου και κατάληψης.

- Η ταινία βρισκόταν στο μοντάζ όταν ο Τρότσκι εξοριζόταν στην Άλμα-Άτα. Γι' αυτό και δέχτηκε τις πιέσεις του Στάλιν για να κοπούν όλες οι σκηνές όπου στην ταινία

εμφανιζόταν ο Τρότσκι. Ήταν η πίεση τόσο ισχυρή ώστε ο Αϊζενστάϊν αναγκάστηκε να διακόψει το μοντάζ και να στείλει επιστολή στον τύπο όπου διέψευδε ότι διατηρούσε στενές επαφές με τον Τρότσκι και την αντιπολίτευση.

- Ο "Οκτώβρης" ολοκληρώνει την τριλογία και είναι η τρίτη και τελευταία ταινία που γύρισε στηριγμένος στις αρχές του Μοντάζ-Ατραξιόν. Ταυτόχρονα είναι η πρώτη φορά που ο Αϊζενστάϊν δέχεται επεμβάσεις όσον αφορά το περιεχόμενο της ταινίας του και στο εξής δεν θα γύριζε τίποτε άλλο στην Σοβ. Ένωση χωρίς να δεχτεί κρατικές "νουθεσίες".

- Ακολουθεί η "ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ" (1928).

Μια νεαρή χωρική αντιδράει στην απάθεια που επικρατεί στο χωριό της και με τη βοήθεια των κομμουνιστών σχηματίζει ένα συνεταιρισμό. Το φιλμ όντας προπαγανδιστικό, έχει σαφώς πιο απλούς παραλληλισμούς απ' ό,τι οι προηγούμενες ταινίες του Αϊζενστάϊν.

- Το σενάριο της ταινίας είχε γραφεί πριν από τον "ΟΚΤΩΒΡΗ", αλλά το γύρισμα της ταινίας συνέπεσε με μια αντιφατική περίοδο διαρκών ζιγκ-ζαγκ του Στάλιν στον τομέα της αγροτικής πολιτικής. Συγκεκριμένα ενώ το 1928 ισχυριζόταν ότι η απαλλοτρίωση των κουλάκων (πλούσιων αγροτών) είναι τρέλα, το 1929 κήρυξε την εξαφάνιση των κουλάκων σαν τάξη και την έναρξη εφαρμογής της πολιτικής αναγκαστικής κολλεκτιβοποίησης. Είναι προφανές ότι, σε μια τέτοια περίοδο αντιφατικών αποφάσεων, ήταν αδύνατον να γυριστεί ταινία που να συμβαδίζει με την κομματική γραμμή γι' αυτό και ο σκηνοθέτης δέχτηκε την κριτική του Στάλιν και άλλαξε τον τίτλο κάνοντάς τον "ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ".

- Το 1929, στην πρεμιέρα της ταινίας, ο Αϊζενστάϊν έχει φύγει απ' τη Σοβ. Ένωση ξεκινώντας μια περιοδεία στην Ευρώπη για να καταλήξει στην Αμερική όπου είχε δεχτεί πρόταση συνεργασίας από την United Artists.

- Ο ίδιος ενδιαφερόταν επιπλέον να αποκτήσει γνώσεις πάνω στην καινούργια εφεύρεση του ομιλούντα κινηματογράφου.

- Η άφιξή του συνοδεύτηκε από αντικομμουνιστικές διαδηλώσεις. Έμεινε στις ΗΠΑ 6 μήνες και υπέβαλε διαδοχικά 5 σενάρια για χρηματοδότηση. Όλα απορρίφθηκαν και αντιπροτάθηκαν ανώδυνες και εύπεπτες ιστορίες.

- Λίγο πριν εγκαταλείψει τις ΗΠΑ δέχθηκε την πρόταση του συγγραφέα Upton Sinclair να γυρίσει ταινία στο Μεξικό με τη χρηματοδότηση της γυναίκας του.

- Υπέγραψε συμβόλαιο το 1930 και ζήτησε την παραχώρηση των δικαιωμάτων της ταινίας του στο Σοβιετικό κράτος.

- Στο Μεξικό έμεινε συνολικά 1 ½ χρόνο, παραβιάζοντας οποιοδήποτε χρονοδιάγραμμα και γυρίζοντας αμέτρητα χιλιόμετρα φιλμ. Το 1931 ο Σίνκλερ τηλεγραφεί στον Στάλιν. Λαμβάνει την λακωνική απάντηση ότι "ο Αϊζενστάϊν έχει χάσει την εμπιστοσύνη της Σοβιετικής κυβέρνησης – τον θεωρούμε αποστάτη".

- Εν τέλει διακόπτεται η χρηματοδότηση εφόσον ο προϋπολογισμός ξεπεράστηκε κατά πολύ και ο Αϊζενστάϊν αναγκάζεται να φύγει με τη συνεννόηση ότι οι κόπιες θα στέλνονταν στην Σοβ. Ένωση για να τις μοντάρει – δεν τις έλαβε ποτέ.

- Όταν ο Αϊζενστάϊν επέστρεψε στην Σοβ. Ένωση το 1932, διαπίστωσε ότι τα πράγματα είχαν αλλάξει δραματικά:

- Η καλλιτεχνική ελευθερία των πρώτων χρόνων της επανάστασης είχε αντικατασταθεί από το δόγμα του σοσιαλιστικού ρεαλισμού: Πρόκειται για παιδαριώδεις, προπαγανδιστικές δημιουργίες που εξυμνούσαν την φωτισμένη ηγεσία του Στάλιν και τους στόχους που αυτός κάθε φορά έθετε, είτε αυτά λέγονταν 5χρονα πλάνα, είτε επιμέρους ζητήματα. Η εφαρμογή του δόγματος του σοσιαλ. ρεαλισμού στην Αρχιτεκτονική σήμανε τη στροφή σε πομπώδη, κλασσικά οικοδομήματα ενώ στη Ζωγραφική την επιστροφή του γαλλικού ακαδημαϊσμού.

- Το 1932, η καταχώρηση για τον Αϊζενστάϊν στη Μεγάλη Σοβιετική Εγκυκλοπαίδεια έγραφε:

”Στα έργα του ΟΚΤΩΒΡΗΣ και ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ, παρά την μεγάλη του ικανότητα, δεν κάνει κάποια βαθιά ανάλυση των σταδίων της Σοσιαλιστικής Επανάστασης και εμφανίζει μια τάση φορμαλιστικού πειραματισμού. Ο Αϊζενστάϊν εκφράζει το επαναστατικό τμήμα της μικροαστικής διανόησης”.

- Ο Μαγιακόφσκι είχε ήδη αυτοκτονήσει το 1930, μετά από μια περίοδο νευρικής κατάρρευσης. Στο ιδιόχειρο σημείωμά του μεταξύ άλλων έγραφε: ”Συγχωρέστε με, ξέρω ότι αυτό που κάνω δεν είναι η λύση, αλλά δεν μου μένει τίποτ’ άλλο”. Ο Ερμίλοφ, ένας κριτικός της Ένωσης Προλετάρων Συγγραφέων είχε γράψει προηγουμένως στην ΠΡΑΒΔΑ ότι ο Μαγιακόφσκι έπαιζε το παιχνίδι της Τροτσκιστικής αντιπολίτευσης – η ίδια κατηγορία που είχε αντιμετωπίσει και ο Αϊζενστάϊν.

- Αυτό ήταν το κλίμα (που υπογραμμιζόταν με διαρκείς επιθέσεις για ”φορμαλισμό”, ”αριστερισμό”) που αντιμετώπισε και ο Αϊζενστάϊν με μια ολόκληρη φημολογία για την

υποτιθέμενη αποστασία του, για τις σεξουαλικές του προτιμήσεις, για τον διανοουμενισμό του.

- Ωστόσο, 6 μήνες αργότερα, εξαιτίας της παγκόσμιας πλέον φήμης του διορίζεται Διευθυντής στο Κέντρο Κινηματογραφίας.

- Το 1934 παντρεύεται εσπευσμένα την Πέρα Αττάσεβα, με την οποία διατηρούσε μια πλατωνική, φιλική σχέση. Ήταν η περίοδος (το 1933) που άλλαξε η νομοθεσία για την ομοφυλοφιλία, που τιμωρούνταν πλέον με 5 χρόνια φυλακή. Μπορεί κανείς να φανταστεί τι σήμανε στην κοινωνία αυτή η αλλαγή της νομοθεσίας αν ο ίδιος ο Αϊζενστάϊν αναγκάστηκε να καταφύγει στη λύση του λευκού γάμου.

- Το 1936 γυρίζει το "ΛΙΒΑΔΙ ΤΟΥ ΜΠΕΖΙΝ": Ένα νεαρό αγροτόπαιδο δολοφονείται από τους συγγενείς του γιατί είχε καταγγείλει τον πατέρα του για κερδοσκοπία στο τοπικό Σοβιέτ.

- Η ταινία δεν ολοκληρώθηκε ποτέ γιατί συνάντησε το βέτο του υπεύθυνου λογοκρισίας Μπόρις Σουμιάτσκι, που τον κατηγορήσε άλλη μια φορά για "φορμαλισμό" (υπερβολική ενασχόληση με τη μορφή εις βάρος του περιεχομένου).

- Κάτω απ' την απειλή σύλληψης γράφει στην ΠΡΑΒΔΑ ένα κείμενο αυτοκριτικής με τίτλο "Τα λάθη στο Λιβάδι του Μπεζίν", που όσοι τον γνώριζαν αντιλήφθηκαν ότι ήταν τόσο υπερβολικό που καταντούσε ειρωνικό.

- Το 1937 του ζητήθηκε από την ΠΡΑΒΔΑ να γράψει ένα άρθρο εκφράζοντας τη γνώμη του για τις (στημένες) δίκες των "Τροτσκιστών". Η τυχόν σιωπή του θα καταδίκαζε και τον ίδιο. Επέλεξε να στείλει 6 λέξεις: "Ντροπή στους προδότες και τους δολοφόνους", χωρίς να διευκρινίζει σε ποιούς αναφερόταν...

- Μετά τη διακοπή των γυρισμάτων της ταινίας "Λιβάδι του Μπεζίν", απολύθηκε από τη θέση του στο Κέντρο Κινηματογραφίας και έφτασε να αντιμετωπίζει οικονομικό πρόβλημα επιβίωσης.

- Αποφασίζει να γράψει ένα γράμμα οξείας διαμαρτυρίας στον Στάλιν, αλλά χάρις στις παραινέσεις του φίλου του συγγραφέα Isaak Babel, ρίχνει τους τόνους και ζητάει από τον Στάλιν απλώς να του επιτρέψει να συνεχίσει να γυρίζει ταινίες.

- Έπειτα ο Babel τον συμβουλεύει να εξαφανιστεί γιατί υπήρχε κίνδυνος να συλληφθεί από τη μυστική αστυνομία. Αναχωρεί για τον βόρειο Καύκασο.

- Αμέσως μετά ο Babel συλλαμβάνεται, τα έγγραφά του κατάσχονται και ο ίδιος πεθαίνει σ' ένα Γκούλαγκ το 1941.

- Ο σεναριογράφος στο "Λιβάδι του Μπεζίν" συλλαμβάνεται κι' αυτός και πεθαίνει σε στρατόπεδο συγκέντρωσης.

- Ο βοηθός οπερατέρ στον Οκτώβρη και τη Γενική Γραμμή στέλνεται κι' αυτός σε στρατόπεδο συγκέντρωσης.

- Ωστόσο ο Αϊζενστάϊν επιβιώνει. Οι αιτίες:

- Η παγκόσμια φήμη του.

- Οι επιστολές αυτοκριτικής του τόσο στον ίδιο το Στάλιν όσο και στην ΠΡΑΒΔΑ.



- Το 1938 θα γυρίσει τον ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ ΝΙΕΦΣΚΙ.

- Η ταινία γυρίζεται υπό τον στενό έλεγχο της Μουσικής Αστυνομίας, πανταχού παρούσας μέσα στο στούντιο.

- Περιγράφει τη νίκη του Πρίγκηπα Αλέξανδρου Νιέφσκι ενάντια στο Γερμανικό στρατό.

- Είναι το λιγότερο πειραματικό και εντελώς γραμμικό φιλμ του Αϊζενστάϊν, που είχε σύμφωνα με την περιγραφή του ίδιου "συμφωνική δομή", χάρη στη στενή συνεργασία του με τον Προκόφιεφ.

- Στη διάρκεια του μοντάζ ο Στάλιν ζήτησε να δει το φιλμ, αλλά όταν επιστράφηκε πίσω έλειπε μία μπομπίνα. Το τελικό φιλμ έλαβε την έγκριση.

- Ακολουθεί η δημοσίευση επιστολών του Αϊζενστάϊν στον τύπο που σε πατριωτικό τόνο εξυμνεί τη μεγάλη σοβιετική πατρίδα και τον ηγέτη της Στάλιν, σε τόνους εντελώς διαφορετικούς από τις σημειώσεις και τις μαρτυρίες των ανθρώπων του περιβάλλοντός του.

- Το 1939 λαμβάνει το βραβείο Λένιν.

- Ωστόσο τον Αύγουστο του '39 υπογράφεται το σύμφωνο Ρίπεντροφ – Μολότωφ, σύμφωνο μη επίθεσης και εμπορικών σχέσεων μεταξύ Σοβ, Ένωσης – χιτλερικής Γερμανίας. Τώρα ο εχθρός είναι πλέον η Δύση (μέχρι τα μέσα '41) και η ταινία αποσύρεται σιωπηρά απ' την κυκλοφορία.

- Το 1941 ξεκινάει το σενάριο του IBAN Ο ΤΡΟΜΕΡΟΣ Νο1 – ταινία που ολοκληρώνει το '44 παρουσιάζοντας μια μνημειακή εξιστόρηση χωρίς βέβαια μορφικούς πειραματισμούς, ενώ το 1946 ολοκληρώνει τον IBAN Νο2.

- Παρά τις προειδοποιήσεις γνωστών και φίλων ο Αϊζενστάϊν φτιάχνει έναν Ιβάν νευρασθενικό, γεμάτο αβεβαιότητα σαν τον Άμλετ, και παρουσιάζει τους συνεργάτες του σαν μέλη της Κου-Κλουξ-Κλαν.

- Θα συναντηθεί με τον Στάλιν που θα του ζητήσει εκτεταμένες τροποποιήσεις, τις οποίες ο Αϊζενστάϊν βαριά άρρωστος δεν θα κάνει ποτέ.

- Το 1947 δημοσιεύει για άλλη μια φορά μια επιστολή αυτοκριτικής στον τύπο.

- Πεθαίνει από καρδιακή προσβολή το 1948 σε ηλικία 50 χρονών. Ο IBAN Νο 2 πρωτοπροβλήθηκε το 1958.

- Μέσα στην πορεία των γεγονότων υποχρεώθηκε να κάνει μια σειρά συμβιβασμούς χωρίς ποτέ να προσχωρήσει στα δόγματα του σοσιαλιστικού ρεαλισμού, κάνοντας ταινίες όσο μπορούσε πιο κοντά στα πιστεύω του και στο τέλος συνειδητά ρίσκαρε τη ζωή του για να δείξει στο IBAN Ο ΤΡΟΜΕΡΟΣ Νο2 τον εκφυλισμό του Στάλιν και της γραφειοκρατίας.

- Ένας από τους κορυφαίους δημιουργούς του 20ου αιώνα, ένα πνεύμα δημιουργικό και ελεύθερο δεν θα μπορούσε να ακολουθήσει τα δόγματα και τις ντιρεκτίβες του Στάλιν για την τέχνη. Ο Αϊζενστάϊν υπήρξε ένας σύγχρονος Γαλιλαίος, διατυπώνοντας το δικό του "Και όμως γυρίζει" με τις ταινίες του και ιδιαίτερα το IBAN Ο ΤΡΟΜΕΡΟΣ Νο 2.

Μέχρι το τέλος του έμεινε πιστός στις αρχές της καλλιτεχνικής ελευθερίας και της ανθρώπινης απελευθέρωσης.

Ο Αϊζενστάιν αναφέρεται σε πέντε διαφορετικούς τύπους μοντάζ.

«Μετρικό» χαρακτηρίζεται το μοντάζ όταν το μήκος των κομματιών ή ο αριθμός των κάδρων δημιουργεί ίσα ή ρυθμικά χτυπήματα.

Το «ρυθμικό» μοντάζ παίρνει υπόψη τόσο τη διάρκεια της εικόνας όσο και το περιεχόμενο – ποιοτικές και ποσοτικές ιδιότητες. Παράδειγμα, η σεκάνς με τη σκάλα της Οδησσού στο «Θωρηκτό Ποτέμκιν», όπου το ρυθμικό «τύμπανο», ο βηματισμός των στρατιωτών που κατεβαίνουν τα σκαλιά, παραβιάζει όλες τις μετρικές απαιτήσεις.

Το «τονικό» μοντάζ συνίσταται στην κίνηση τόσο μέσα στο κάδρο, όσο και στην κίνηση της κάμερας, σε σχέση με το αντικείμενο.

Το «υπερτονικό» μοντάζ διαφέρει από τα παραπάνω γιατί δεν βασίζεται σε μεμονωμένα κυρίαρχα στοιχεία, αλλά ισούται με ολόκληρο το φάσμα των συνιστωσών έκφρασης.

Και φθάνουμε τέλος στο περίφημο «διανοητικό» ή «ιδεολογικό» μοντάζ.

Το κοινό βομβαρδίζεται με εντυπώσεις, έννοιες, χαρακτηριστικές εικόνες ή σύμβολα που θα το ωθήσουν προς μια αυξημένη διανοητική δραστηριότητα.

Με το «διαλεκτικό μοντάζ» ενισχύεται το νόημα μιας εικόνας, με την αντιπαράθεση μιας άλλης, που δεν ανήκει αναγκαστικά στο ίδιο επεισόδιο.

Ο Αϊζενστάιν έγραψε ότι η παράθεση δύο κομματιών ταινίας μοιάζει πιο πολύ με το γινόμενο παρά με το άθροισμά τους ως προς το ότι το αποτέλεσμα διαφέρει ποιοτικά από την παράθεση και την πρόσθεση του καθενός από τα συστατικά, παρμένα χωριστά.

Η κλασική σκηνή στην «Απεργία» συνιστά παράδειγμα όπου πλάνα της σφαγής των εργατών από τον τσαρικό στρατό παραλληλίζονται με εικόνες από τη σφαγή ενός ταύρου...

-----

**Ακολουθήστε το STUDIO στις παρακάτω σελίδες :**

[-https://www.newstarartcinema.gr/](https://www.newstarartcinema.gr/)

[-https://www.facebook.com/studioartcinema](https://www.facebook.com/studioartcinema)

[-https://www.instagram.com/studionewstarartcinema/](https://www.instagram.com/studionewstarartcinema/)

**Γραφείο Τύπου NEW STAR**

**Phone: 2108640054 - 2108220008 - 2108640017**

**E-mail: [newstarcine@gmail.com](mailto:newstarcine@gmail.com), [newstarcineinfo@gmail.com](mailto:newstarcineinfo@gmail.com)**

**NEW STAR**

**STUDIO** NEWSTAR  
artcinema

**NEW STAR**



**Η ιστορία μας  
γράφεται ακόμα...**

**Phones:**

**210 8640054**

**210 8220008**

---